



ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

«Σας είπα, χρειάζεται να χτίσουμε ένα τείχος και πρέπει να το κάνουμε γρήγορα» ήταν μόνο μία από τις ρατσιστικές δηλώσεις του υποψήφιου προέδρου της Αμερικής Donald Trump. Ο κίνδυνος του φασισμού τα τελευταία χρόνια αυξάνεται όλο και περισσότερο σε ολόκληρο τον κόσμο με τα ακροδεξιά και νεοναζιστικά κόμματα στην Ευρώπη να αυξάνουν συνεχώς τα ποσοστά τους, πριμοδοτούμενα από την αντζέντα της ΕΕ που χτίζει τείχη και στρατόπεδα συγκέντρωσης για πρόσφυγες και μετανάστες ενώ, κατά τα άλλα, εξισώνει φασισμό και κομμουνισμό ως τις δύο όψεις του ίδιου νομίσματος.

Η Ελλάδα δεν λείπει από αυτή τη λίστα. Η είσοδος της νεοναζιστικής Χρυσής Αυγής στη βουλή σήμανε την έναρξη ενός ακόμα μαύρου κεφαλαίου στη ιστορία της χώρας. Σίγουρα, ένας μικρός φασιστικός πυρήνας πάντα υπήρχε στην Ελλάδα αλλά τα τελευταία χρόνια το φασιστικό στοιχείο έχει απλώσει σα χολέρα τις ρίζες του για τα καλά στην ελληνική κοινωνία. Μπορεί τα ποσοστά της να μην ανεβαίνουν αλλά δεν λένε, από την άλλη, να πέσουν, ακόμα και μετά τη δολοφονία, από μέλος της Χρυσής Αυγής, του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα. Ο Παύλος δεν ήταν ο πρώτος, είχε προηγηθεί η δολοφονία του μετανάστη Σαχζάτ Λουκμάν και άλλες πολλά πογκρόμ και δολοφονίες κατά μεταναστών. Για να πολεμήσεις όμως κάτι, πρέπει να ξέρεις τι ακριβώς είναι αυτό που πολεμάς.

ΜΜΕ, διανοούμενοι και κρατικοί φορείς, όταν δεν στηρίζουν ανοιχτά τη Χρυσή Αυγή, προσπαθούν να μας πείσουν ότι ο φασισμός είναι κομμάτι της ανθρώπινης φύσης ή απλά μια ιδεολογία ανάμεσα στις

τόσες, επομένως οι φασίστες έχουν το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης. Δεν πρόκειται για δικαίωμα όμως το να στερείς την ελευθερία των άλλων. Ο φασισμός είναι σάρκα από τη σάρκα του ίδιου του συστήματος και μόνο αν αναγνωρίσουμε αυτό μπορεί να καταπολεμηθεί ολοκληρωτικά. Η δολοφονική επίθεση από μέλη της Χρυσής Αυγής στο ΠΑΜΕ, η δημιουργία «σωματίου εργαζομένων» που λειτουργεί ως γραφείο ευρέσεως χαμηλόμισθης και χωρίς επαγγελματικά δικαιώματα εργασίας μόνο για Έλληνες, οι δηλώσεις στήριξης και αγάπης στους «εφοπλιστές μας» και η ανταπόκριση εκ μέρους των εφοπλιστών με τις δηλώσεις του δημοσιογράφου του ΣΚΑΪ, Μπάμπη Παπαδημητρίου περί σοβαρότερης Χρυσής Αυγής δείχνουν ξεκάθαρα το βρώμικο ρόλο της. Ως νόθο παιδί του καπιταλισμού, ο φασισμός καταστέλλει συνειδήσεις, αγώνες και γενικά φτάνει όπου δεν μπορεί να φτάσει επίσημα το, ήδη μακρύ, χέρι του κράτους. Ειδικά σε περιόδους κρίσης όπου η κοινωνία μυρίζει μπαρούτι τι καλύτερο από μια «ελεγχόμενη έκρηξη»;

Ο αντιφασιστικός αγώνας πρέπει, λοιπόν, να αποτελεί κομμάτι του αντικαπιταλιστικού γιατί μόνο αν ξεφορτωθούμε τα σκυλιά και τα αφεντικά τους θα μπορέσει να ανθίσει αυτός ο κόσμος. Ο φασισμός τσακίζεται μόνο στους δρόμους και μέσα από τους μαζικούς και ανυποχώρητους ταξικούς αγώνες στα σωματεία και τις γειτονιές. Για έναν δικό μας κόσμο χωρίς ρατσιστικό μίσος και ξενοφοβία, έναν όμορφο κόσμο παγκόσμιας ισότητας και ελευθερίας!